

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2887/05
16.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Jelene Ivanović i Zoje Popović, članova veća sa savetnikom Milanom Komlenovićem, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca D.O.O. "AA", protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Novi Sad, broj 413-20/2005 od 1.2.2005. godine, u predmetu poreza na prenos apsolutnih prava, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Novi Sad, broj 413-20/2005 od 1.2.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija, Poreske uprave - ekspoziture Titel, broj 413-1/04-512 od 1.12.2004. godine kojim je poreskom obvezniku "BB", utvrđen porez na prenos apsolutnih prava za nepokretnu imovinu, odnosno drugo stvarno pravo i to poslovna zgrada - hotel u VV, u iznosu od 190.636,89 dinara, od poreske osnovice određene od ugovorene cene, a na osnovu rešenja upravnog organa I. 58/04 koje je postalo pravosnažno 15.11.2004. godine.

Tužilac tužbom osporava rešenje tuženog i ponavlja razloge navedene u žalbi na prvostepeno rešenje upravnog organa da je predmetnu nekretninu stekao na osnovu kupoprodajnog ugovora koji je zaključen 1.11.2004. godine, a kojim on nije preuzeo obavezu plaćanja poreza na prenos apsolutnih prava i da je ta obaveza na prodavcu a ne na kupcu. Ističe da je pravilno u obrazloženju napadnutog rešenja navedeno da lice na koje je preneto apsolutno pravo jemči supsidijarno za plaćanje poreza na prenos apsolutnih prava, a lice na koje je preneto apsolutno pravo koje se ugovorom obavezalo da uplati porez na prenos apsolutnih prava jemči solidarno za plaćanje tog poreza, međutim u izreci prvostepenog rešenja (predposlednji pasus) stoji "lice na koje je preneto apsolutno pravo jemči supsidijarno - solidarno za plaćanje poreza za prenos apsolutnih prava", a kako se tužilac kao kupac nije obavezao da plati porez na prenos apsolutnih prava navedenim ugovorom to smatra da nisu pravilno primenjeni propisi na konkretan slučaj i da je u izreci trebalo da stoji da kupac jemči samo supsidijarno, a ne i solidarno za plaćanje tog poreza. Predlaže da se osporeno rešenje preinači tako što će se ukinuti odredba da je tužilac kao kupac solidarno odgovoran za plaćanje poreza za prenos apsolutnih prava i utvrdi da je njegovo jemstvo supsidijarno ili da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rešenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje i donošenje novog rešenja.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja, uz napomenu vezanu za navode u podnetoj tužbi, da prema tački 4. kupoprodajnog ugovora je tužilac preuzeo plaćanje svih troškova koje terete nekretninu, a koji dospevaju nakon 22.11.2004. godine, kao što je naknada za struju, vodu, porez i drugo, te bi se iz toga moglo zaključiti da je tužilac preuzeo i obavezu plaćanja poreza za prenos apsolutnih prava i predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizilazi da je po nalaženju tuženog organa prvostepeni organ pravilno postupio kada je doneo ožalbeno rešenje kojim je poreskom obvezniku "BB" utvrđen porez na prenos apsolutnih prava za nepokretnu imovinu, a na osnovu kupoprodajnog ugovora koji je zaključen 1.11.2004. godine između navedenog pravnog lica i tužioca, odredio da tužilac kao kupac na koga je preneto apsolutno pravo jemči supsidijarno - solidarno za plaćanje poreza na prenos apsolutnih prava primenom odredbe člana 42. Zakona o porezu na imovinu ("Službeni glasnik RS", broj 26/01, 45/02, 80/02 i 135/04), imajući u vidu i odredbe člana 25. u vezi člana 23. i 24. istog zakona i odredbu člana 12. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji.

Osnovano se tužbom navodi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca.

Stavom 4. dispozitiva prvostepenog rešenja od 1.12.2004. godine odlučeno je da "lice na koje je preneto apsolutno pravo jemči supsidijarno - solidarno za plaćanje poreza na prenos apsolutnih prava". Ovakva formulacija dispozitiva je nejasna i ovakvo rešenje nije izvršivo, jer za slučaj da se aktivira obaveza jemca iz dispozitiva, ako se tačno ne navede naziv tog lica, nije jasno na koje je lice preneto obaveza plaćanja. Na ovaj način je učinjena povreda pravila postupka, koju drugostepeni organ nije otklonio u smislu odredbe člana 232. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, čime je učinjena povreda pravila postupka zbog koje je osporeno

rešenje nezakonito.

Pored navedenog osporeno rešenje, a ni rešenje prvostepenog organa, ne sadrži razloge o vrsti jemstva po kojoj se obavezuje tužilac kao kupac nepokretnosti da plati porez na prenos apsolutnih prava, čime je učinjena povreda pravila postupka iz člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, a koja do okončanja upravnog postupka nije otklonjena.

Tuženi organ se u odgovoru na tužbu izjašnjava o ovoj odlučnoj činjenici i primeni prava, ali to izjašnjavanje u odgovoru ne može da otkloni nezakonitost u donošenju osporenog rešenja.

Sa iznetih razloga Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu ove presude primenom odredbe člana 38. stav 2. u vezi člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), s tim što su primedbe suda iznete u ovoj presudi obavezne za tuženi organ u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 16.11.2005. godine, U. 2887/05.

Zapisničar, Predsednik veća,

Milan Komlenović, s.r. sudija,

Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

ljm